

i УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- *заменик тужиоца за ратне злочине Веселин Мрдак,*
- *пуномоћник оштећених Наташа Кандић,*
- *сви оптужени,*
- *браниоци, адвокат Здравко Крстић, Градимир Налић, Игор Олујић, Војислав Вукотић, Миладин Живановић, Јасмина Живић, Бранко Лукић, Ђорђе Калањ, Гордана Живановић, Слободан Живковић, Бранислава Фурјановић, с тим што се за адвоката Браниславу Фурјановић констатује да је сада бранилац, поред оптуженог Зорана Косијера и оптуженог Петронија Стевановића, а по одлуци председника суда поводом захтева оптуженог Петронија Стевановића да му се додели други бранилац.*

Приступио сведок Славко Ступар, а није приступио сведок Милко Кесер, а Служба за сведоке Републике Хрватске обавестила суд да из здравствених разлога сведок није у могућности да приступи на претрес.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Претрес ЈЕ ЈАВАН.

Главни претрес почиње у 9 часова и 48 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите оптужени Димитријевић, хтели сте нешто да кажете. Ништа Вас не чујемо. Изађите.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја се не осећам никако добро, ни здравствено, ни физички, ни психички и не могу да пратим суђење уопште данас. Имам страшно јаке болове у ногама доле, нити могу да се обујем, овај, ево можете да видите сами како сам ово натакао само да бих дошао овде. Једноставно, невероватне болове имам због промена на

овај, доле на, у доњим деловима ногу. Ја сам се много пута до сада, много пута јављао, много пута ми је обећавано да идем код дерматолога да се то лечи, јер преко године дана има од када сам се ја заразио са нечим на томе и то ме стравично боли. Друго, овај, једноставно не спавам ноћима ни данима, и од болова тих, а друго, и не спавам од гушења у грудима и болова у грудима. Употребу нитроглицерина сам повећао не за сто посто, него за триста посто, да тако кажем, јер малтене, сваки трећи дан овај по ноћи употребљавам нитроглицерин, а дозу употребе «бромапезана» сам попео на 6% и то ми врло мало, врло мало помаже. На шетњи нисам био преко месец дана, од оног задњег нашег суђења, овај, нисам могао да изађем на шетњу уопште, зато што не могу да се обујем и друго, не могу, једноставно не могу ни физички да издржим да се шетам тамо када сам изгубио кондицију, овај, шапајући дотле. Значи, не могу да пратим суђење даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта предлагете?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта предлагете поводом тога?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја не знам шта предлагете, Ви предузмите како то закон налаже, шта сада да се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже тужилац?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја стварно не могу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Предложио бих да се лекар који је присутан у овој згради, изврши један прелиминарни преглед и да чујемо његово изјашњење поводом његовог мишљења о здравственом стању оптуженог и његовој способности да присуствује и прати главни претрес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја само да кажем нешто, госпођо председавајућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја немам ништа против тога да се то уради тако. Али, овај, изражавам апсолутну, апсолутну сумњу у налазе лекара овога одавде, зато што мене упорно глава боли ту позади, а он ми мери притисак који ја нисам имао одонда од када сам био примљен у Академију неких 1960.-тих година тамо далеких. Значи, упорно мери 120/80, а ја сам себи и другима мерио хиљаде пута и осећам једноставно да то није тај притисак који се приказује званично и укуцава се у овај, у компјутер. Ја немам ништа против тога и друго, тај исти лекар, да тако кажем и ти лекари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Димитријевићу, нисте Ви стручни да процењујете стручност неког лекара.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, добро, нема везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Консултоваћемо и здравствену службу затворску, да ли сте имали тегобе и да ли сте способни да пратите претрес, а видећемо и са службом.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Али је ово тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, хтели сте нешто?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ако је завршио. Ако је господин завршио, то нема везе са њим, нисам његов бранилац. Него имам једну примедбу и молбу, једну процедуралне природе. Пре петнаестак дана пре овог одложеног претреса, почетка одложеног претреса, ми смо добили, чини ми се на време списак сведока који ће доћи, па је мој брањеник писменим захтевом тражио на време и уредно од Ваше службе фотокопију записника тих сведока који су требали данас да буду, односно треба да буду сутра, прекосутра, када ће бити. Међутим, ни до данас то није добио. Ја мислим да је у питању нека грешка, не мислим да је намерна. Ја молим да се то исправи и за убудуће, јер у конкретном случају, достављено је, извршена је фотокопија и достављено је првоокривљеном који уопште није ни тражио, који има лап-топ па му то и не треба, а другоокривљени Девчић нема ту технику и тражи копије тих записника. Да се то не би дешавало, узгред речено, тамо му је неко подметнуо и доставницу да потпише, иако уз доставницу нису ишли списи, па сада привид постоји да је он примио, али није примио, јер што бих ово говорио, примио је и готово. Па за убудуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, проверићемо, да видимо шта се дешава.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па, за убудуће ако може, сви ови који се очекују, мада то је проблем Тужилаштва додуше, кога очекује, кога не, а али поуздано кога очекујемо, изводе се докази, да се исфотокопира и достави другоокривљеном. Оппростите на ову добронамерну примедбу. Хвала.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ПРЕКИНЕ у 9 часова и 55 минута, те од здравствене службе овог суда затражи извештај о прегледу оптуженог Миодрага Димитријевића, да ли је способан да присуствује претресу и прати ток истог, а такође да се затражи извештај од здравствене службе из затвора на исте околности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Ја само имам питање, шта ако лекар каже, може да прати, а он субјективно каже да не може, да није у стању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видећемо шта ће лекар рећи.

Главни претрес се прекида у 9 часова и 55 минута и биће настављено у 10 часова и 30 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Чим лекар може после прегледа, рачунам неких петнаест, двадесет минута до пола сата.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја се извињавам, судија, некако нисам испратио, хоћете прекинути одмах, али ово није питање можда за претрес. Хтео сам да се консултујем око Вас, са Вама, када је могуће овај, пошто желим да ставим захтев да се преслуша записа са једног од наших претреса и после претреса од 16. октобра 2008. године, пошто имам примедбе на тај записник, овај, када Ви можете да нађете времена да ми то чујемо, хтео сам да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти аудио записи су.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Наравно, просто судија, па када Ви можете да нађете времена да ми то чујемо, хтео сам да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти аудио записи су.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Наравно, просто судија мора да одобри. Тај датум је 16. октобар.

Констатује се да је након прекида главног претреса, доктор специјалиста здравствене службе суда, код оптуженог Миодрага Димитријевића констатовала повишено узбуђење и крвни притисак 170/100, а након указане терапије, нормализован му је крвни притисак на 120/80 и у писменом извештају ове службе констатовано да је оптужени способан да настави суђење.

Констатује се да је у међувремену приступио пуномоћник оштћених адвокат Драгољуб Тодоровић, а да ће адвоката Ђорђа Калања у наставку главног претреса, мењати адвокат Бранко Лукић.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 11 часова и 55 минута.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА

СВЕДОК СЛАВКО СТУПАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Ваши лични подаци од оца Петра, водоинсталатер, Нова Пазова, ул. Ђуре Ђаковића бр.90, адреса, место рођења Земун, рођен 1963. године и са оптуженима несродан?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Са личним подацима као на записнику из истраге од 16.11.2007. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ступар, бићете саслушани као сведок. Као сведок сте дужни да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања, уколико би одговорима на та питања себе изложили кривичном гоњењу или неког свог блиског сродника, тешкој срамоти и знатној материјалној штети. Пре него што кренете да дајете исказ, положићете заклетву, прочитавши тај текст испред Вас. Изволите.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

Опоменуто, упозорено, а након полагања заклетве, изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред овим судом води се кривични поступак против четрнаест лица, Љубана Деветака, Милана Девчића, Милана Радојчића, Жељка Крњајића, Миодрага Димитријевића, Дарка Перића, Радована Влајковића, Радисава Јосиповића, Јована Димитријевића, Саше Стојановића, Драгана Бачића, Зорана Косијера, Петронија Стевановића и Александра Николајидиса, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва, а у вези дешавања, догађаја и дешавања у месту Ловас у октобру до прве половине новембра месеца 1991. године. С обзиром да из оног исказа који сте дали истражном судији 16. новембра 2007. године произилази да сте Ви у том периоду били тамо. Тужилац је дигао оптужницу за смртно страдање шездесет и девет лица, испричаћете суду, све што Вам је познато у вези тих дешавања, почев од дана када сте кренули тамо. Реците ми, да ли остајете при овом исказу који сте дали истражном судији 16. новембра 2007. године?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам, шта се, на који начин сте Ви отишли тамо, све што Вам је познато, као и улога појединих оптужених, уколико Вам је то познато.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја сам кренуо из Нове Пазове, овај датума се не сећам тачно. Онда су слали позиве, да ли војна вежба или резерва, није битно, мени је дошао, иначе позиве су носили курири који су били при месној заједници. Човек је дошао и рекао ми да ћу и ја добити позив. И ја нисам хтео да идем са војском. У то време је погинуло и пар момака из Нове Пазове са војском. Ја да бих избегао, ја сам кренуо, решио са добровољцима да идем. Господин Мирко Јовић је викао да се тамо добровољци само када иду, дају страже и то је то наша била као дужност. Ја сам планирао тамо да одем једно три, четири дана и да се вратим кући, јер кући сам оставио дете од шест година, супругу која не ради и мајку која је болесна. Кренуо сам из Нове Пазове. Нас је било у колима, ја мислим четворица. Ја сам лично замолио, чуо сам да је господин Деветак оданде, да иде за Товарник, ја сам га замолио да повезе мене и још су неки момци кренули, два момка из Пријепоља и ја мислим, не могу да се сетим да ли је био Косијер, сада да не лажем, стварно не могу да се сетим тога и дошли смо у Товарник. У Товарнику смо били тамо, три ноћи смо ноћили укупно, овај и онда су после долазили добровољци други и било нас је у тој групи колико и дошло је наређење да се иде у освајање Ловаса, ослобађање, уствари. Нормално, ми смо кренули и било је ту добровољаца који су дошли, малтене тај дан у Товарник и ми смо кренули ујутру рано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ништа, ушли смо у село и ја сам сутрадан отишао негде послеподне кући два дана, јер су ови момци из Пријепоља

играли се са бомбом ручном и она је активирана била близу њих и добили су гелере. Они су отишли ту у ТО, узели су дозволу, добили смо, добил су, уствари они, ауто марке «Југо» и ја сам оставио тамо оружје и ја сам то искористио да идем са њима, да одем кући и да обиђем, да обиђем, овај, дете, супругу, мајку и ја сам остао кући два дана и трећи дан сам се вратио. Онда сам опет био један дан, па сам се вратио следећи дан кући. Тамо сам укупно био можда четири дан, нисам више био у Ловасу, укупно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате још нешто да кажете?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шездесет девет људи је смртно страдало. Да ли имате сазнања, на који начин, када, у вези тог напада, нешто сте ту прелетели?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: У вези тог напада? Код нас је погинуо у овој групи где сам ја био, погинуо је један исто борац. То је што сам видео од погинулих и погинуо је још један мештанин, тамо њега сам видео. Значи видео сам само два мртва ту, колико сам ја био, ето, само два страдала сам ја видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми господине Ступар, да ли сте Ви имали неког војничког или ратног искуства пре овог одласка?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, био сам само, у Тењи сам био негде око два месеца на стражи, значи стража на загребачкој улици, то је све било искуство моје војно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је био Ваш неки први сусрет са ратиштем пре ових дешавања у месту Ловас?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, да ли је Вама Мирко Јовић, а то сте иначе рекли истражном судији, да Вам је Мирко Јовић рекао да се иде у «чишћење» Ловаса?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, па, он је после исто то рекао је, да идемо само да се даје стража. Нормално да је он дао наређење највероватније да се иде у ослобађање Ловаса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, истражном судији сте рекли: «Па, Мирко Јовић је то био нешто напоменуо да ће да се иде да се «чисти» Ловас». Да ли можете да објасните ту сада изјаву?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Када смо кренули, он је рекао да идемо да, да ћемо ми само давати тамо стражу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, у?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја сам ишао прво у Товарник и онда смо отишли за Ловас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли Вам је рекао ово Мирко Јовић?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто сте рекли истражном судији?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, то је извучено из контекста највероватније, ја сам рекао да је рекао да, он је нас послао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, то је аудио запис оног Вашег испитивања.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја сам рекао да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истражни судија Вас пита: «Зашто онда идете са Деветком, ако је он из Ловаса, а Ви идете у Товарник, не знате где ћете, што баш Љубана да питате или другачије да Вас питам, одакле Вам идеја да ће уопште нешто да се ради око Ловаса? То је све пре Вашег кретања, значи за време док сте били у Пазови». А Ви кажете. «Па, Мирко Јовић је то био нешто напоменуо, да ће да иде да се чисти Ловас».

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Он је то напоменуо, али када сам ја кренуо, он мене није послао, ја сам отишао сам, госпођо судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас нисам питала да ли Вас је он послао и ко Вас је послао, него, да ли је ово речено?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Речено је можда пре, пре мог одласка, значи ми смо се тамо окупљали у тој згради где је било седиште Српске народне обнове, тамо су долазили са свих страна људи. То је био бифе, играле се карте, ту су и састанци држани, они су држали састанке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и где Ви упознајете први пут господина Љубана Деветака?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја сам њега упознао у Новој Пазови, видео сам га, видео сам га у једној кафани, а после сам га видео на центру Нове Пазове и ја сам му и сам пришао и замолио да му могу да идем, када сам чуо да он иде тамо према Товарнику, ја сам га замолио да ме повезе. И још су ту момци из Пријепоља хтели да иду са нама и отишли су они и сада не могу да се сетим само да ли је био господин Косијер или не, да не грешим душу, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте га тачно упознали, да ли у просторијама странке?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, испред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истражном судији сте рекли да сте га упознали у просторијама странке?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: То је испред, испред странке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, какав је разговор? Ви тог човека не познајете?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас је упознао?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Сам сам му пришао, ја сам то чуо у тој кафани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сами прилазите непознатом човеку за Вас?
Да ли је имао он неку фирму у Новој Пазови?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не сећам се тога ја, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и Ви сами прилазите њему, он је за Вас непознати човек?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да је то тај?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, идем само до Товарника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али како знате, непознат је човек за Вас
Љубан Деветак?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Зато што сам га видео у кафани и онда сам
га препознао и тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Он нас је превезао до тамо и после га нисам
видео до Ловаса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки разговор између Вас и њега у
вези одласка тог, да се «чисти» Ловас и тако даље?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја Вам кажем, ја сам био, били смо тамо нас
четворо, колико је било тај први дан смо били у једној, у једној кући.
После су дошли још неки добровољци. Били смо заједно у тој кући,
једна кућа на спрат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта он Вама каже, путујете значи заједно, где
ће он, где иде он?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ништа, ми смо остали ту, ја њега нисам
питао где он иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заједно путујете, колико сам разумела, у истом
возилу, вас, Ви, Љубан Деветак и још нека, кажете, двојица из
Пријепоља.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Двојица из Пријепоља и ја сам трећи и сада,
не знам ко је још био четврти од добровољаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, како се зову та двојица из Пријепоља?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Шалипури се презивају, е сада имена не
знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се један од њих зове Вита можда, да ли се
пресећате?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су они кренули?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Исто до Товарника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови, та двојица и кажете, још неко је био?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Неко је, ја мислим да је неко био из, из, како се зове, да ли Старчево, један момак ја мислим да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да није био неки Пато Ференц са Вама?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Он је из Старчева. Ја мислим да је он био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви, Љубан Деветак, браћа Шалипури из Пријеполја и Пато Ференц?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су и они исто кренули као добровољци?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где они крећу, ти остали поред вас, из просторије странке, ту су се били пријављивали или шта?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Напоље, напоље, ја сам питао господина Деветака, за превоз до тамо. Он нас је повезао и после га нисам видео до Ловаса, јер су још долазили неки момци, добровољци и нас је било када смо кренули у Ловас, више не знам колико је било броја, било је и мештана са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истражном судији сте рекли да сте га тамо виђали у Товарнику, да је био на неком састанку, на коме сте и Ви присуствовали поводом одласка у напад на Ловас?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја сам тамо ушао где је тај био састанак сасвим случајно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И? Како случајно улазите, испричајте ми, где се смештате када долазите у Ловас и шта се ту дешава, у Товарник, извињавам се?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: У Товарнику смо били прво тамо где је станица полиције била, тај дан, ту ноћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас то тамо, откуда Ви знате коме да се обратите, ко Вас упућује тамо, на који начин Ви долазите до сазнања коме у Товарнику да се обратите?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, ушли смо тамо нас је примио неки човек и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, како уопште знате где да дођете, где, коме да се обратите?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, јавља се у команду, јавља се у команду, у ТО или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас упућује тамо?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Нико, сами идемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сами?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онако, пошли сами? Зашто Љубан Деветак иде у Товарник?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: То нисам питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он ишао са Вама тамо где сте смештени?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не. Он нас је оставио тамо пред том зградом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ми смо остали, преноћили смо тамо и сутрадан је дошла још једна група добровољаца и ми смо се сместили у једну кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се даље дешава?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ништа, ми смо у тој кући били, да ли три или четири ноћи, три ноћи мислим да смо били у тој кући. И тај четврти или пети дан долази човек у зеленој униформи и каже да се иде на Ловас, ослобађање Ловаса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, да ли је тих дана, кажете, три, четири дана сте били у Товарнику. Да ли тих дана се виђате са Љубаном Деветаком?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Можда сам га видео само једном, успут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, овај састанак који сте помињали истражном судији да је био и да је на истом био присутан и Љубан Деветак?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, могуће да је био, ја Вам кажем, ја сам само, ја сам ушао, могао је свако да уђе на тај састанак, свако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се одржава, какав је то састанак?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, одржава се у некој кући је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас то позива на састанак?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Мене нико није позвао, него, једноставно, пре када смо кренули, кренули смо заједно, одржава се састанак и ја сам ушао у ту кућу. Нико ме није зауставио, гледао сам, са стране сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви одосте тамо, ничим изазвани, на састанак?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Сам сам отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био на том састанку?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Било је доста, било је из војске, било је. Е сада, господина Деветака да ли сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вама неко рекао да ћете Ви командовати неком групом добровољаца која ће да иде у напад на Ловас?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Нико, нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико Вам није рекао?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте командовали?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Био сам тамо као и сви, само што сам дошао међу првима тамо у Товарник, значи, шта је год требало, питали су мене, за храну, за смештај, за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, да ли је био још неко од добровољаца на састанку том, од Ваших ових?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се сетите? Ево овде оптужени Александар Николајидис прича да сте Ви били командир те групе, «Ступарева група». Реците ми, колико је људи бројала та група у којој се Ви налазите?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, не знам тачно колико је бројала, негде око четрдесет људи сигурно је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Четрдесет људи? Кажете, Ви случајно одлазите на тај састанак?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сем Љубана Деветака, ко је још ту био кога знате? Да ли је био неко из војне власти?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, било је из војске, било је, ја тамо никога не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никога не познајете?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, овде неколико сведока који су иначе исто били у тој групи у којој сте Ви били, тврде да сте им Ви били командир?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Могу ја да кажем да је неко други мени био командир. Ја само знам да сам дошао међу првима, значи, ту сам, хајде дај за храну ако треба неком нешто, ако треба за смештај значи, ето то је то све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милан, Никица Главочевећ то тврди, па тврди Милан Милосављевић, «командир био Ступар», па тврди Слободан Марковић – «Ступар у Товарнику рекао – «ја ћу вам бити командир, сутра идемо у напад», па онда, Драган Милићевић – «командир Ступар из Пазове», Милорад Марјановић из Пазове – «командир нам био Ступар», Пато Ференц, овај што је допутовао са Вама – «командир Ступар, јединица «Душан Силни», командир Ступар»? Оптужени Николајидис то исто потврђује?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја Вам кажем само да то није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто оволики људи и то из те групе којој и Ви припадате, тврде тако нешто, а Ви сада причате да то није тачно?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја тврдим да није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде и неки оптужени исто то спомињу, да сте Ви били? Оптужени Милан Девчић тврди да сте Ви тамо били командир тој групи?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Неистина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, на том састанку, шта се дешава, шта се прича?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Шта сам, видео сам само да је на асталу мапа и да се причало ко ће којом страном да иде, одакле, у ослобађање Ловаса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је речено, ко ће бити командант напада на Ловас?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, нисам упознат са тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде један сведок Љубодраг Јелић, када је саслушан у истрази, после је то нешто мењао на претресу, али је у истрази рекао, на записнику од 09.10.1991. године: «Славко Ступар је одређен да води напад на Ловас од Љубана Деветака»?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Није тачно, јер ми смо имали мештане који су ишли испред нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ми смо имали мештане у тој групи који су ишли испред нас и како ја могу да будем њима или командир или нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је био командант, пошто Ви тврдите, нисте Ви били, ко је био Вама командант? Ви идете у пешадијски напад на једно насељено место, на Ловас, ко је био командант, не само добровољцима, него уопште, ко Вас тамо води, шта Вама кажу где Ви идете?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Највероватније неко из војске је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи, највероватније? Идете негде, а не знате ко Вам је командант?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Зато што смо ми добили од њих и наоружање и муницију од војске смо добили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, Ви идете у неку акцију и не знате ко Вам је командант? Да ли можете то да објасните?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде оптужени Љубан Деветак помиње, он има, додуше, нека посредна сазнања, бар тако он тврди, да је командант напада на Ловас био Жељко Крњајић и да је њега пуковник, потпуковник у то време, Душан Лончар поставио за команданта? Да ли Ви знате Жељка Крњајића?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, можда сам га видео тамо два, три пута, више нисам и сада да га видим, не бих га препознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате неких сазнања, да ово што прича оптужени Љубан Деветак, да је то тако или сте чули? Потпуно то Ваше објашњење да не знате ко командује?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја немам сазнање никакво и не могу да кажем нешто што не знам или нешто што се не сећам. Ја Вам кажем, ја сам био кратко тамо, кратко сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, шта се на том састанку, какав је то договор био на том састанку?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: То је био састанак са војском, о нападу на село, о ослобађању села Ловаса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је конкретно тада речено? Шта је речено, шта ће ту да, ко ће да се напада, које су снаге, који је циљ тог напада на једно место?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Циљ напада је био да се ослободи село, јер било је тамо, пуцало се на нас, пуцало се. Овај човек што је био са мном, он је погођен. Значи, ја сам лежао и ја и моји ови сви што смо били заједно, ови момци, смо ишли од млина. Ми смо лежали тамо два сата, нисмо могли да се макнемо колико се пуцало на нас, и са леве и са десне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, да се ослободи село, шта је речено, од кога да се ослободи, које су то снаге, које је бројно стање тих снага?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Речено је само да има и припадника њихових наоружаних и ја не знам колико је било сада по броју њих, колико је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није споменут број или?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Није споменут број, али углавном знам да се пуцало ту где сам ја био, да смо ми, па једно два сата смо ми лежали док није дошла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, стићи ћемо дотле, још смо на овом састанку. Ко води тај састанак?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, рекао бих да је неки пуковник био из војске, колико сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, да ли он Вама нешто објашњава?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, не. Да Вам кажем, ја сам ушао, ја сам био скоро до врата и ја сам изашао после пет минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не каже Вам ко ће командовати нападом, да ли каже то?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: За то не знам. Ту је, каже, ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је рекао или није рекао?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: За напад је одговорна ТО. Значи, то иде сада преко ТО, војска даје подршку и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву подршку војска даје?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, артиљеријску подршку. Нисмо могли да уђемо у село без артиљеријске овај подршке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је речено, да ли рече тај човек, тај пуковник, то војно лице, ко ће командовати нападом?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја нисам чуо шта је рекао он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја Вам кажем, ја сам био пет минута и изашао сам напоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И не каже, нисте чули ко?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И не знате које је бројно стање тамо тих што ће да се бране?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Односно, од којих ћете да ослобађате? Шта је конкретно тада речено? Да ли су помињани нешто цивили?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја, колико знам, у нападу на село, у ослобађању, значи да је погинуо тај један цивил Хрват.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, у том, тада, на том састанку, да ли се разговара, улазите у једно насељено место, шта ако дођете у контакт са цивилима, како ће то да се одвија, шта да радите?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, по причама, значи, заузима се село, ми после држимо страже, страже, ништа више нема ту. И војска је ушла у село и било је и тенкова и транспортера и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, кажете, Жељка Крњајића сте видели два, три пута. Да ли сте га видели на том састанку?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Могуће, ја Вам кажем да се ја не сећам њега. А ја сада да га видим на улици, не бих знао ко је ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је објашњено на који начин ће да се одвија тај напад, да ли ћете сви ићи заједно или како?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Речено је из три групе, ова група.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је речено, која?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ова група у којој сам ја био, ишла је од млина, једна група је ишла по десном боку, друга са леве стране је ишла где су били ТО и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, та Ваша група што иде од млина, да ли је речено, ко ће да командује том групом?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Нама је довољно било што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте се.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Извините, нама је довољно било што смо имали те мештане који су ишли са нама, који су нас водили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су постављени командири тих група или да ли је био неки договор у оквиру сваке групе ко ће да води групу или није уопште било?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Можда јесте негде, али овде, стицајем околности сам ја испао тај који је водио групу, који сам дошао први, ја сам ишао увек сам ишао међу првима. Међу првима сам се трудио да идем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта кажете, стицајем околности испало да ћете Ви водити групу?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, зато што сам дошао први.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то стицај околности?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, први сам дошао у Товарник, међу првима. Тако је могло бити било ко од ових момака који су дошли са мном исто, почело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је први дошао, тај је вођа групе?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Почело је од тога, са набавком хране, са смештајем, ето, и сада је остало да сам ја. Ако пита неко за храну, питајте Ступара. То не значи да сам ја њима неки командант или командир. То не мора да значи уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то Вас неко из те трупе, да ли је био неки договор да ћете Ви водити или Вам Мирко Јовић је рекао да ћете водити групу или Вам је неко други рекао или је то одређено на том састанку, шта се ту дешава?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, нико то није рекао, мени нико није рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Можда по тим другим групама су некога одредили. Мени није нико рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли су били неки представници тих других група на састанку?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не знам, госпођо судија, ја се стварно не сећам тих људи, не сећам се по именима, по, можда неког знам по надимку, а од ових што ме питате сада, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, остало је нејасно, како Ви дођосте у ту зграду и на тај састанак и која је то зграда и шта је то?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да ли је то приватна кућа нека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приватна кућа?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Вероватно приватна кућа и ту смо били сви окупљено, сви који су ишли у ослобађање Ловаса, сви смо били напољу, сви пре кретања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, шта се ту даље дешава? Да ли неко вас ту обилази, да ли долази?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ту пред том?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту где сте били смештени? Рекли сте, помињали сте у истрази и где сте смештени и све.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Нема ко да долази. Ми смо тамо били, људи су тамо били на капији који су задужени да се чувају страже, да нико не излази, да не улази. Ми смо тамо ноћили, јели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је неко долазио?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, долазили су мештани. Биле су неке, била је нека госпођа тамо мештанка која је доносила и постељину, која је доносила и храну за нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је долазио Љубан Деветак тамо?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја мислим да је био једном само, пред вратима и отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим поводом он ту долази?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Сада, са мном није причао, тако да не знам. Није причао ништа са мном, јер ја нисам био ту тренутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то била нека кућа, ту сте смештени код неке.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Кућа на спрат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код неке цркве?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је прекопута те куће била бензинска пумпа?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Или је бензинска пумпа била у Главној улици, колико се сећам, а ова је кућа та лево код цркве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви на том састанку сазнадохте када идете у напад?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, пред почетак напада је речено да ћемо ићи. Исто је неко дошао тамо у зеленој униформи и рекао је, «иде се на Ловас»: И ми смо се спаковали, ово, оно и онда смо отишли на тај састанак је био и да се скупимо сви. Онда смо кренули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред сам напад, да ли је одржан још неки састанак?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, тог се ја не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је то само био један састанак на коме сте Ви били?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да, само један на ком сам ја ту ушао, пред то ослобађање села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било још неких састанака?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Тога се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте чули евентуално?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И реците ми, шта се даље дешава? Причајте ми ту ситуацију, да Вам сада не извлачим сваку реч из уста. Шта даље, како крећете, да ли вас неко наоружава, где сте Ви задужили униформу, да ли сте је имали од раније? Где сте задужили наоружање, ко доноси то ако нисте имали, све?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Наоружање смо добили од војске, а униформе како ко се сналазио, шарене, куповали су људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали своју униформу?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја сам купио шарену, имао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где од војске, где то добијате наоружање?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Донели су нам тамо у ту зграду што смо, где смо спавали. Ту нам доносе наоружање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ту кућу?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: У кућу где смо спавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко из војске?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не знам, не знам име, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате неко име, неког човека из војске, било присутног на том састанку или касније да Вам доноси то наоружање или?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Госпођо судија, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта се дешавало, када је речено која ће група у коју улицу да иде, где је тај распоред направљен?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Тај распоред је направљен тамо где је био и тај састанак, највероватније. Значи, свако иде са својом групом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То, највероватније, то ми ништа не значи, господине Ступар. Ви реците, ако нешто знате или не знате. То када кажете, највероватније, може да буде, не мора да значи. Мислим, реците конкретно.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, ја Вам кажем, не знам, зато сам рекао, може да буде, ја не знам где је направљено то, али кажем само, пошто смо ми били, ми добровољци из Нове Пазове, ми смо били у једној групи, а ови, тај из Зенице, «Тито» је био у другој групи, а овде су били ови из ТО, мештани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: И ми смо имали мештане, нормално, код нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је Ваша група бројала људи?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, не знам, да ли је четрдесет људи било, колико је било без мештана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је мештана било у Вашој групи?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Код мене је било да ли троје или четворо њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, који су то мештани из Ваше групе били?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, не. Тада сам их видео и после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли неки добровољци из Ваше групе одлазе у неку другу групу пре напада?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, одлазе у ову групу што је дошла касније из, значи када смо ушли тај дан, у село, они су дошли ту негде послеподне, та група.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, пре самог напада, да ли је стриктно Ваша та група имала четрдесет људи и да сте сви се држали заједно или су били можда распоређени у неке друге групе?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Колико се ја сећам, од ових што су долазили ту и са мном што су били, није, колико се сећам нико није. Тек после су прелазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, реците ми, пошто сте истражном судији рекли да је Ваша група бројала шездесет људи, а сада кажете мени четрдесет, шта се дешава са оних двадесет људи?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, ја Вам кажем, око четрдесет. Рекао сам и сада, око четрдесет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, истражном судији сте рекли да је око шездесет људи било у Вашој групи. Шта се дешава, где се изгубише ових двадесет?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да Вам кажем, не могу да се сетим свега, око четрдесет је било, можда нешто више од четрдесет плус ти што су били мештани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И? Испричајте ми даље шта се дешава, на који начин се остварује тај напад, шта се то дешава?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ништа, ми смо се распоредили на места када смо кренули, ко ће из ког правца да иде и чекали смо припрему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте кренули?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Пешке, пешке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пешице, колима, камионима?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Кренули смо пешке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Товарника, како крећете?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Пешке крећемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пешке? Колико има километара?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, не знам. Пешке, баш смо ишли пешке. Један део, уствари, смо ишли да ли са превозом до неког дела, до пола пута, после смо ишли пешке. Моја је група ишла тамо околу скроз, једна се распоредила лево, једна десно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, помињали сте да ћете имати неку подршку војске?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је Вама објашњено, на који начин ће бити та подршка?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Биће подршка артиљеријска, значи минобацачи, тенкови ће да туку, то је та припрема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је речено у вези те подршке, када иде та подршка?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да ли ће трајати, почеће, шта ја знам, у пет сати, трајаће сат времена и онда они када прекину, када прође тих сат времена, онда ми крећемо у напад на село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви стационирани док траје тај артиљеријски напад?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ми смо иза тамо пре млина, када се гледа од оног пута, да ли за Илок, на неких триста метара од, али смо били у кукурузима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У кукурузима?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да, и чекали смо ту припрему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Близу тог млина, триста метара?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су ови остали?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Остали укупно добровољци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим на све групе?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, ова је једна отишла лево група, једна десно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, које су то друге групе биле?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ову једну групу је водио «Тито» из Зенице, то знам «Тито»; не могу да заборавим тај надимак и имао је своје добровољце, а овде лево је водио неко од мештана тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту групу водио?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ово не знам стварно ко је био тамо њима задужен, ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико вас је било укупно?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Е то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, добро. И, шта се даље дешава? Кажете артиљеријски напад, шта даље?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ништа, артиљеријски напад када је завршен, ми смо кренули и стигли смо, значи прошли смо тај млин, ова група где сам ја био у њој, прошли смо тај млин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вас одводи до тог места где ћете ви да будете?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, мештани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, дошли сте до једног дела, прво сте причали, пешке, после сте се сетили да неким возилом сте ишли?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: На пола пута можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, после тога идете пешице. Ко вас одводи на ту локацију где ћете бити тамо?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Мештани ти што су били у тој групи где сам и ја био, мештани, значи они су били водичи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И даље, шта се дешава?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ништа, када је почела припрема, ми смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте чекали ту тај артиљеријски напад?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Напад да прође и онда смо ми кренули и прошли смо млин, прошли смо једну кућу, другу и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, да ли је била нека извидница?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, не. Дошли смо до те треће куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде један оптужени, Милан Девчић, помиње да је била нека извидница пре самог уласка у село?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се то Ви не сећате или?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, не сећам се уопште тога да је било. Ја знам да смо ми били и преноћили у кукурузима целу ноћ пре тог, малтене, целу ноћ, док смо стигли на то место и до ујутру, до неких пет сати док није припрема артиљеријска почела и онда ми смо преспавали у кукурузима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, да ли је неко лице ишло са Вама, са свим тим групама, пре него тог вашег распореда у те три групе, да ли је неко лице ишло, неки Хрват да је ишао испред свих вас, да је поведен био тамо?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Јесте, ишао је, ишао је један Хрват који је побегао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте ми, ко је то, зашто се води то лице, о чему се ту ради?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: То лице је вођено тамо да покаже ако се наиђе на mine неке тамо, да су они, говорило се да су они поставили mine око села. Он је требао да нам покаже где је минско поље да би ми прошли. Он је у моменту једном побегао и више га ја нисам ни видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, шта се даље дешава?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ништа, дошли смо, када је почео тај напад, рекао сам, прошли смо једну кућу, другу кућу, трећу кућу и онда смо наишли на једну чистину са леве стране и са десне стране, па можда дужине осамдесет метара једна и друга и ту је погођен био овај, овај момак што је био са нама из Краљева, одакле је и он је ту и умро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пре тога, пре те ситуације о којој ми ту сада причате, реците ми, да ли је неко возило покушало да изађе из села, па да је, евентуално, неко из Ваше групе, да је ту нешто пуцао у то возило?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Јесте, јесте, прошао је, ми смо били на неких можда педесет метара од цесте, возило је прошло, сада не могу да се сетим марке, али углавном, знам да је прошло нас то возило, да је заочило, да се вратило назад и да је пуцало на нас, пуцао је неко из возила ту на нас. Нормално да су борци пуцали на то возило. Када се нико није јављао из тог возила, ми смо наставили напад. Е тек сутрадан смо чули да је било у том ауту два човека и да је нађено и оружје у том ауту. Е сада, ауто не знам које је било марке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Оптужени Александар Николајидис мало другачије описује ту ситуацију. Каже да када је то возило кренуло, тај неки бели «Голф» да излази из села, да сте Ви наредили да, тројици да пуцају из оружја у то возило, да та тројица возило погодили нису и даље описује да се тај вратио у рикверц, па сте Ви наредили једном малом из Пријепоља да гађа зољом.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: То није тачно. Имали смо само две зоље и те две зоље су испаљене на млин, јер и оданде је било пуцано на нас. То је асфалт једно педесет метара где је био удаљен ауто од нас и није тачно то. Пуцало се, сви су пуцали, ко је год био ту, пуцао је и тај ауто, и тај ауто се враћао према нама у рикверц и пуцао. И нормално да ће да се одговори на ватру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуцали сте из ватраженог оружја?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да, сви смо пуцали. Он је пуцао на нас, ми смо пуцали на њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта даље се дешава?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ништа, нико се тамо не јавља, ми продужавамо напред, значи пролазимо млин, пролазимо једну кућу са леве стране, другу кућу са леве стране, а мислим код треће куће да смо ту застали једно два сата док није дошао транспортер, нисмо могли да изађемо. А имали смо и тог погинулог једног. И то је се и онда смо дошли у центар села, где смо се и нашли сви, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, имате ли Ви сазнање, било на том састанку или било где, где су стационаране те неке снаге?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, то нико није могао знати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, није вам речен број?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: То није могао нико да зна, пуцало се на нас, да не лажем, пуцало се, баш где сам ја био, ова група где сам ја био са њима, пуцало се на нас, нисмо могли главу да дигнемо. Значи, два сата смо тамо лежали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај један Славољуб Ивановић, у истрази на записнику од 20. јуна 2007. године, каже – није имао на кога да пуца, јер није видео никог при нападу?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, могуће је и то, никога не види, једино тај ауто што је пуцао на нас, то сам и ја видео, али се пуцало на нас, и са леве и са десне стране. Не знам како је овај дечко што је био са нама погинуо, ко га је убио, сам себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали координацију са тим групама неким?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, нисмо имали ни радиостаницу, нисмо имали ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никакву координацију?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ништа, никакву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Никакву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли дозвољавате могућност да је неко из ове друге групе погодио тог Вашег?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не може да га погоди, јер тамо је празно, а ту кроз десно, значи, нису они, они су били овако укосо једна група, друга група је била овако укосо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су те групе биле распоређене по неким паралелним улицама?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ишло се из три правца, ја Вам кажем како је погођен, он је био окренут кроз десно и пушку, он је носио «паповку», полуаутоматску пушку и она је била заглавила и дечко је устао, био је иза гомиле једне шљунка и устао окренут овако је био, устао је и хтео је ногом затварач да притисне и он је добио метак у пределу стомака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, шта се ту дешава, како иде тај Ваш напад? Да ли Ви идете од куће до куће или, како се то одвија? Конкретно ми објасните, ево вас колико је било, четрдесет.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, иде се од куће до куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ушли у ту улицу и шта?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Зову се да изађу на излаз и иде се даље, нема никога, значи, али већина од њих је, један део побегао и били су по кућама код неких Срба сакривени. Ти сви што су остали ту, били су код Срба по кућама сакривени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога, Ви то њих тражите неке људе?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, идемо, гледамо да ли је слободно за пролаз, да прођемо, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сакривени по кућама?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Било их је, било их је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали списак неких људи?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, не, ја нисам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неко други?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: За то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, шта се даље дешава, како се то даље одвија? Да ли сте улазили у неку кућу?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, само смо улазили у дворишта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли долази до тога да се бацају неке бомбе?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Бацају се, нормално, у двориште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате где ћете бомбе да баците?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Бацале су се свугде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то тако одредио да се бацају на тај начин бомбе?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Како је ко долазио, тако су бацали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објасните ми, да ли је то негде речено да се то тако ради?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то људи бацају? Ви кажете, Ви сте, тако је случајно испало, Ви водите Вашу групу и шта?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Није, госпођо судија, па, ту је, можда је бачено укупно у том правцу једно пет бомби ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је то бачено? Да ли је бачено негде у подрум?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, колико ја знам, није у подрум бачена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ти мештани за које кажете да су били са Вама, указивали где треба да се бомбе баце?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, могуће, могуће. Ту где смо ми ишли, није било Срба, тај правац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било Срба? Шта се даље дешава?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Овај када је погинуо момак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било тог неког неконтролисаног пуцања?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, било је, било је. Било је нешто из страха, нешто, али већином је било из страха пуцања и ови момци су се ранили из непажње и из страха са бомбом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, Ви сте ишли тим неким правцем од млина према?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, идемо да се нађемо на центру. Значи, ја сам био заглављен ту код те треће куће, четврте, која је, трећа не знам ни ја, углавном има празан простор са десне стране и са леве и ту смо били заковани једно два сата, док није дошао транспортер по нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, објасните ми, како сте то, мислите на ситуацију рањавања?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да, да, овај, овај је умро ту. Умро је ту и мислим, пуцало се на нас, страшно се пуцало, значи и с леве стране и с десне, значи једноставно смо тамо иза неких блокова се сакрили, залегли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се десило када је тај човек рањен?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Отишли су Николајидис и још један је био, да нађу неку ћебад за њега, јер он је био, почео да се тресе и излази и каже, «има у подруму људи». У подруму смо, ушли смо у подрум, било је двоје деце, две млађе жене и једна старија жена и један човек. Ова једна је изашла жена, млађа, она је рекла да је медицинска сестра. Прегледала је тог што је рањен и рекла је да је унутрашње крварење и да неће преживати. И тако је и било, он је умро. Изашао је тај старији господин, видео је, видели су сви да треба нама помоћ, не можемо да макнемо. Он је сам кренуо да иде по помоћ неку, рекао је неће у њега ни пуцати, неће ништа, међутим, видели смо га после мртвог тамо близу центра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Николајидис другачије то прича. Каже да сте Ви тог човека послали по помоћ?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ма, нетачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да је, иначе, ситуација била таква да су Срби обавештени да ће бити напад, а да је било да се пуца на ове друге који се нађу на улици?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, ја за то не знам, за то не знам, а ово што је он рекао, то, да сам га ја послао. Ја знам да је човек изашао сам, јер стварно нико није пипнуо њих тамо доле у подруму, нико им није узео тамо флашу оног сока или пиво је било доле од ових бораца што смо били заједно, значи нико их није дирао. И чак их је ја мислим транспортер је дошао по њих да их пребаци на сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је тој жени узет неки новац, неко злато?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: За то не знам, за то не знам. Улазили су неки тамо добровољци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били у кући ту, кажете?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја сам био ушао и изашао, они су опет долазили, неки улазили, излазили, значи ја не знам, нисам видео то, нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су били у тој кући са Вама ова двојица из Пријепоља?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Они су ушли можда касније, можда касније. Јесте узета једна пушка ловачка, која је после два дана нестала, оданде из Ловаса, неко је узео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Петроније Стевановић био?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Он је био исто напољу, он је био у тој групи где сам и ја био, био је и Николајидис у тој групи и Косијер. Сви смо ми били заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Косијер је био исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Косијер Зоран, овде наш оптужени?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још неког ко је ту био?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, да Вам кажем, сви ови што су били, што смо учествовали у нападу на село, значи ми смо ту били испред те куће, испред те куће ту су били неки блокови, ми смо били и сакривени и ми смо ушли после да унесемо тог што је, што је, овај, умро је, рањен, па је умро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и реците ми, шта тај човек, излази и?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Излази и он се сам нуди, њега знају сви, неће њему нико ништа и иде он по помоћ, неће пуцати у њега и отишао је сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Е онда смо га, када смо већ дошли тамо близу села, ја сам видео да је он мртав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, с десне стране, тамо негде близу задруге на улици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, причајте ми даље, шта је још било?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ништа, ушли смо ту, нашли смо се, нашли смо се на центру, преноћили смо једну ноћ, сутрадан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, задржите ми се још на овом нападу. Да ли је та жена, саслушана је та сведокиња Љубица Адамовић, она прича да је том приликом погинуо тај човек, њен таст Маде Адамовић, да је било возило путничко, «Голф» којим је одвежен тај њен таст и после тога је умро.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, није одвежен, он је кренуо сам, уопште није кренуо, никакво возило, у току напада ту није било шансе да приђе возило, када ми нисмо могли пешке да прођемо тај део пута, два сата смо ту били закопани, како би ауто прошао, то је глупост.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та жена исто прича да, сте имали неке спискове у рукама и по том списку, по тим списковима тражили тачно одређене људе?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја тврдим да није тачно. Док је био напад, док сам ја био, то уопште није нико имао од нас ту, овај ко је био са овом групом где сам и ја сам био, значи нико никакав списак није имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, да ли је том приликом дошло до ситуације да се неки људи изводе из куће, одводе негде, заробљавају?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: То нисам видео. Били смо, рецимо, код човека који је радио у МУП-у, њега нико није дирао, он је остављен у тој кући, и он и његова фамилија. После шта се дешавало, ја да Вам кажем, ја нисам био ту после, јер ја сам ту ноћ смо преноћили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам за сам напад.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, од стране наше групе, нико никога није изводио, у том нападу док је било ослобађање села. А кажем, био је тај неки што је радио у МУП-у, значи били смо код њега кући, он је био, имате оружје, нема оружје, није предао оружје и ми смо отишли. Значи, нико га није дирао, није чак бачена ни бомба код њега, није, нико му ништа није радио. Јесте, узео му је неко ауто, не сећам се ко и тај ауто је после завршио у Новој Пазови код Мирка Јовића, «Голф» неки тај, он је возио «Голфа 2» и ауто му је одузет, а ко му је одузео, не знам, само знам када сам дошао у Нову Пазову, да сам видео тај ауто паркиран на центру Нове Пазове и да га вози Мирко Јовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тај «Голф» из ове куће, ове жене?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Од тог што је радио у МУП-у је радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, докле се Ви то крећете, да ли Ви стижете горе скроз на тај правац Млинске улице до гробља, скроз продужавате или како?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја Вам кажем, ми смо продужили том улицом право и дошли смо до тог сада што сам рекао, тај Ивица. Значи, ова трупа је већ ушла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико Ви то прелазите, које растојање?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Растојање колико је то. Прошли смо ми то брзо, јер је ишла та друга група нама у сусрет да нас извуче и дошао је, кажем, транспортер да нас покупи, да нас извуче одатле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је још неко смртно страдао, сем тог Ђорђевића и тог човека?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: За овога знам, њега, он је погинуо ту, мени на очима погинуо, умро ми на рукама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је страдао још неко, помињете двојицу, онај један у «Голфу» и овај човек што је отишао?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, не, о нападу у селу Вам говорим, ја Вам говорим за село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, дајте да се задржимо прво на овој од млина улици, па ћемо после да видимо даље.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Значи, та двојица у «Голфу», овај наш добровољац и тај из те куће што сам га видео код центра тамо мртвог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Милан Девчић тврди да је та Ваша група се кретала Млинском улицом и у продужетку доле има нека Крањчевићева улица. Да ли је то тачно?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: И тамо смо били у три или четири куће, исто у тој улици је тај што је радио у МУП-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тврди да је на том Вашем правцу страдало шест људи?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, не, гарантујем. Шта је ко радио после тамо, то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, ове неке попречне улице, ко иде тим улицама?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ишли су ови добровољци су били том левом страном и тај «Тито» Зеница, је ишао тим, а ми смо ишли само право, а ови су већ дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле је ишао тај «Тито» из Зенице, из ког правца?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Када гледам од млина, значи одатле сми ми ишли, он је ишао левом страном тамо, а ови су ишли десном страном, овај, мештани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улице?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те Ваше којом се Ви крећете?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, ми смо ишли нашом улицом право, а ови су ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објасните ми, та Ваша улица је Млинска и доле у продужетку се иде према гробљу?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви се крећете том улицом. Одакле иде «Тито» из Зенице?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Он иде исто из тог правца према нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из контра правца, од гробља према Вама?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, где иду ови други, ове друге групе?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ови иду од центра према нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уствари, остала је значи ова једна, трећа група. Куда они иду?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Они иду од центра, значи тај део вамо, према.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она улица која иде поред задруге и тако даље.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они иду туда?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Између те две улице, значи те Ваше поред млина и те поред задруге, постоји још једна улица између. Ко том улицом иде?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ми том улицом нисмо, ја мислим да је ишао ту «Тито» Зеница, том улицом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете, «Тито» Зеница иде од гробља?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, то је, он иде нама у сусрет, овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ако иде Вама у сусрет, постоји још једна трећа, средња улица између те две улице?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Колико је трајао тај Ваш напад?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, негде од шест, пола седам, значи ми смо били тамо на центру негде послеподне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико послеподне?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, негде, да ли до четири сата, тако нешто, можда и пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где се окупљате сви ви?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, окупљамо се тамо на центру, где је, то је кућа једна велика на спрат. Е ту смо испред те куће и на центру смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то та кућа где се окупљате, где је у самом центру, где је задруга, где је милиција?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Задруга је десно, а ово је лево кућа једна на спрат, лепа кућа, са великим сводом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у тој кући после била милиција?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Била милиција, после, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се ту окупљате?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Испред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У центру ту, испред?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: У центру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред те куће?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ништа, ноћили смо у једној кући са десне стране, било је нас тамо можда петнаестак ових што смо били заједно, ту од ових момака. Ту смо преноћили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вас распоређује тамо где ћете да идете, где ћете да спавате?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ми смо нашли сами кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи, нашли кућу?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Нашли смо празну кућу и ушли смо, ту смо преноћили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одабрали ви кућу?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ушли, празна кућа, ушли смо преко и преноћили смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико вам није рекао да ћете ући у ту неку кућу и спавати?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате Ви да је празна кућа?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, нико не живи, нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви то редно прегледали куће да ли неко живи, па улазите или како?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, ишли су момци тамо да траже за преноћиште где ћемо бити. Нашли су момци, дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ишли, тражили сами? Од кога то траже?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: То не знам, само знам да су дошли да, нађено је, ту смо преноћили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нађено и ту. Оптужени Александар Николајидис у својој одбрани прича да Вас је после тога Љубан Деветак распоредио где ћете да спавате, односно да сте Ви рекли да је Љубан Деветак рекао да ћете у тој и тој кући спавати?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ма, није тачно. Ја сигурно кажем да није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, ту када сте се скупили код тог центра, шта се ту дешава?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Знате шта се дешава? Ови што су били из Пријепоља, овај један момак се са бомбом нешто играо и испала му је бомба и овај, они су добили гелер по себи, њих двојица и када смо преноћили, ујутру су они отишли, сада не знам од кога су они узели пропусницу, добили су ауто марке «Југо» и ишли су код лекара, у Београд да ваде те гелере. И ја сам са њима сео у ауто, оставио оружје, сео у ауто и ишао сам кући да обиђем жену, дете и мајку. И ја сам се вратио после два дана, тј. трећи дан са њима, када су се они вратили, свратили су у Нову Пазову, мене су повезли и тада сам и дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Том приликом том неком од тих момака, да ли је одузет неки новац?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Када су ишли са мном, није госпођо судија, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када им је одузет?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Можда када су ишли за Шид сами и то сам и ја чуо да је неко, узет неки новац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, шта је то, о чему се ту ради, да ли сте чули, какав новац, одакле новац?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, вероватно новац од крађа неких, није њихов, сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте разговарали Ви са њима?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, шта имам са њима ја да разговарам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када су то они ишли сами за Шид?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Е сада, да ли су ишли пре тог рањавања на дан или су ишли после када су се вратили из Београда, то не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, те ноћи, да ли је било неког окупљања становништва у неком објекту, заробљавања људи или тако нешто?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, то је, када је дошла и војска и дошли су и неки други нови добровољци, онда је било, било је, у тој задрузи је било људи тамо затворених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те ноћи?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Било је затворених колико се сећам, али нико их тамо није дирао. Сада, не знам стварно, ја сам отишао, да Вам кажем, три дана сам укупно провео тамо у том Ловасу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, причамо значи о том дану када је био напад и те ноћи, да ли су неки људи били одвођени у ту задругу.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: То је сутрадан тек било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И реците ми, да ли виђате Љубана Деветака тог дана?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Видео сам га можда у пролазу једном или два пута тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, тог дана, тог?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Када смо ушли у село? Да, видео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, са ким он то долази у село?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја сам њега видео тамо самога, а сада, знате шта, овај, људи тамо, они мештани су сви трчали око њега, сви су, не трчали, мислим, долазили су код њега, били су из војске неки исто са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, за тај дан, да ли је дошао са њим Мирко Јовић, то је нека ситуација?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Мирко Јовић је дошао, да, то, баш тај дан када смо ушли у село, значи он је дошао негде послеподне, већ је мрак био. И на њих је пуцано, дошли су пицгауером, пицгауер их је довезао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је дошао са њима још неко?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Био је Бастаја Милорад, а ми смо ишли пре тога да одведемо овога што је погинуо за овај, за Товарник и онда сам се ја вратио у истом том пицгауеру са њим до места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Љубан Деветак, Мирко Јовић и Бастаја Милорад долазе тим пицгауером у Ловас. Ви сте отишли да одвезете неке, тог, уствари, што је погинуо.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да, што је погинуо, али сам се вратио у том пицгауеру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у Товарнику?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: У Товарнику је дошла та нова група добровољаца, дошао је тај Мирко Јовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте се Ви вратили тим пицгауером?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Вратио сам се у пицгауеру са Мирком Јовићем и са Бастајом у том пицгауеру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви долазите заједно са њима?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, ја се враћам, одвезли смо овога што је погинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објасните ми, значи, долазе Мирко Јовић, Бастаја Милорад и Љубан Деветак пицгауером у Ловас?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су у месту Ловас. Ви сте отишли у Товарник. Како се Ви враћате тим пицгауером?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја Вам кажем, ја сам отишао тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да одвеземо тог, у Товарник тај што је погинуо и онда сам се са њима у пицгауер и вратио сам се назад. То је био већ мрак, мрак је увелико био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, онда значи, Ви са њима долазите у Ловас, да ли је тако?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, враћам се у Ловас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас то питам управо.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да, да, да, враћам се са њима пицгауером у овај, Ловас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једноставно питање, значи Ви са Љубаном, Мирком и Бастајом долазите у Ловас пицгауером?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, тамо шта се дешава у месту, значи био је напад, прошао напад, сместили се, шта се дешава са тим добровољцима?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Неки добровољци који су били исто у овој групи где сам и ја био, они су прешли у ТО, неки су остали, како смо ми били, Међутим, рекао сам, ови момци су се били се ранили са бомбом и

сутрадан су отишли за Београд. Ја сам отишао са њима. После два дана сам се вратио и био сам још једну ноћ и сутрадан сам се вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли прелазе неки у милицију?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, прелазе ови што су били код нас исто у групи, што смо били заједно. Неки су прешли ту у полицију, у ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је остала нека група да сте Ви њима и даље, да кажем, вођа групе или, ко њима тамо, ево једноставно питање, ко њима тамо даје задатке, почев од 11. па надаље, октобра?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да Вам кажем, ја сам отишао после тога трећи дан. Значи ја сам три дана био тамо, после тога, значи, нисам долазио више тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте тамо, кажете, враћали сте се?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја кажем, када су ови отишли да ваде гелере, значи они су били два дана у Београду. Дошли су по мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вас питам, ко њима даје задатке и ко Вама даје задатке у месту Ловас за период када сте били тамо?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Дошла је, та нова група је дошла када је већ уђено у село и тада је дошао и Мирко Јовић и Бастаја, дошао је аутобус са добровољцима. У тој групи ја мислим да је био тај, звали су га «Аждаја»; покојни «Аждаја». Значи, он је преузео онда све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Аждаја» није ни учествовао у нападу?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, он је дошао када смо већ ушли у село, значи, то послеподне је дошао са том групом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Нисте ми одговорили на питање. Ја сам Вас конкретно питала, ко вама за све то време боравка у месту Ловас, без обзира колико сте били, а ко Вашим људима даје конкретне задатке – ти ћеш да идеш на стражу, ти ћеш овамо, ко то ради?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Нама нико то није рекао, нико мени није рекао, е мени, иди и кажи овим људима да раде ово, да раде оно. Значи, ја сам тамо био фактички обичан борац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вама, ево питам сада за Вас?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Мени нико ништа није рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико, немате команданта?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, зна се ко нема.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Када смо ушли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зна се ко нема команданта.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Када су прешли у ТО, значи остали смо, остали смо без ичега. Онда је та друга група дошла и то је водио тај «Аждаја» то, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате Ви неке људе којима Ви дајете задатке?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви немате никакве задатке?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто се Ви враћате тамо у Ловас?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Враћам се, јер сам хтео да узмем потврду да сам био учесник рата због војске, због тог позива војног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, били сте, кажете, били сте и после три дана. Кажете, немате Ви команданта. Па, само командант нема команданта. Додуше, има и командант команданта, али, како Ви објашњавате да нико Вама не издаје задатке?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, није нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, ко одређује, кажете, држање страже. Ко то одређује ко ће да иде тамо на страже?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, одређује неко из ТО ко је задужен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то био задужен за ТО?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Нема оно, е дођу сада, овај, ја сам командант ТО, идеш ти на стражу, него тако дође обично један борац, еј речено је, идемо ми на стражу. Ко је рекао, не знам ко је рекао, идемо на стражу и ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била тамо нека зграда коју су називали команда?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, ја сматрам да је команда та зграда, та на центру, та кућа та нова, та велика где је као била милиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И чега је та зграда команда?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, ту је била милиција, ТО ваљда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сазнали ко је командир милиције?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте сазнали?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте питали тамо, видите неки момци Ваши одлазе у милицију, да питате, ко ће сада њима тамо да издаје неке задатке?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Госпођо судија, ја да Вам кажем, мени нико ништа није рекао, а ја сам гледао само да одем негде са стране да запалим цигару, био сам у страшним проблемима, значи није ми било до ничега, било ми је да изгурам три, четири дана и да одем кући, да избегнем одлазак са војском на ратиште. Е, то ми је био циљ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте, човече, рекли мени на почетку да сте добровољац, а сада причате као да сте били мобилисани тамо?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Отишао сам као.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас задржава тамо само да издржите? А шта Ви то издржавате? Ви сте тамо добровољац, значи можете да одете када хоћете, да дођете када хоћете. Команданта немате, шта се дешава?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Било је мирно и мени се то свиђа што сам могао тамо да останем, значи нисам имао неких обавеза, могао сам тамо да останем два, три дана, да узмем ту потврду и да идем кући. Значи, не би ме дизали после ови, редовна војска, не би ме дирали, него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био командант ТО?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које људе упознајете ту неке мештане?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, упознао сам овог једног, дебели, ја не знам како се зове, много дебео човек, возио је стално коњска кола, децу на коњским колима, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, шта је био Љубан Деветак тамо?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Њега сам упознао тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте тамо, него пре, овамо. Шта је он тамо био?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, његову функцију не знам. Косијера сам упознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте истражном судији да је Љубан Деветак био председник села?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, председник, председник, каква је то функција. Није био командант. Председник села је председник села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то он обављао?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, набавка хране, горива, шта је требало, он је преко њега је то ишло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се он тих дана, где је био, у којој згради?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Он је био код себе у кући, колико знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био у овој команди?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Команда није у његовој кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, да ли је био, долазио у ту зграду?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да Вам кажем, виђао сам га тамо испред зграде, сретнем га, седео сам тамо поред, уђе, изађе, немам ја контакта неког са њим да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли он Вама издаје тамо неке задатке?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ништа он мени није, нити наређивао, нити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли неко други Вама издаје неке задатке, тражи нешто од Вас? Не мора у смислу наредбе, него да тражи?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Почели су када је дошла та група, када смо ми већ били у селу, када су дошли, тај покојни «Аждаја» је покушао он

да буде командант неки, да он, добро, ја сам отишао сутрадан кући, значи колико сам био упознат, да је он био ту за село, по причи, колико сам чуо од људи, да је он био неко тамо, на неком водећем месту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, «Аждаја»?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли издаје, да ли вама «Аждаја» издаје задатке?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Мени није издавао ништа, јер ја сам отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви тамо шта, како сте дошли, нико Вам не издаје задатке, добровољцима?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ништа, па ја Вам кажем, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви не издајете?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Нисам имао обавезе никакве, јесам у Товарнику око хране, око смештаја, око постелине, а овде када смо дошли у село, више ништа ни са чим нисам имао, нико ме ништа није питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, да ли сте чули да су ту неки затвори?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте никада чули ни за какав затвор?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Можда после када сам ја отишао да је било, али тада у то време, није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за нека привођења људи, довођења, малтретирања?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Могуће је, могуће, али нисам видео то, нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да су се дешавала нека убиства?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ни то нисам чуо, ја Вам кажем, ја сам био тамо кратко и отишао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Ловас је мало место. Ево, у овом периоду, према наводима оптужнице, страдало је шездесет девет људи, ако изузмемо онај догађај на минском пољу, четрдесет шест је према наводима оптужнице, заједно са оним нападом убијено. Чусте ли Ви нешто о томе?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја Вам кажем, госпођо, ја сам чуо када сам дошао. Ја нисам био тада и за то минско поље када је било, ја нисам био ту уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули када сте дошли, где када сте дошли? После оног напада да ли сте чули да су неки људи изгинули?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Чуо сам када сам био кући и када сам се вратио, да су неки људи натрчали на неке mine.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, још нисмо дошли до мина. Реците ми, да ли сте чули после оног напада, да су неки људи погинули у нападу, убијени, страдали на било који начин?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, ја сам и сам видео да је погинуло њих четворо, колико сам видео мојим очима. То што сам чуо, то је све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде је према наводима оптужнице, двадесет људи, двадесет и неки страдао у нападу.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја Вам кажем да то не знам. Знам за ово што сам Вам рекао да сам видео. Које сам видео то знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте одлазили Ви тамо на неке састанке?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, апсолутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни са ким се нисте састајали док сте били?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били у тој згради команде, да ли сте одлазили тамо?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Јесам, отишао сам само једном, јер су ми требале паре да идем кући и ишао сам и позајмио од господина Деветака, он ми је позајмио, да одем кући, да однесем детету. Е, то је све што сам ја био у некој згради, у некој канцеларији са њим, оно што ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ове састанке, ни на једном нисте били?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, да ли је нека касета негде гледана, са прославе ХДЗ-а, да сте Ви за тако нешто чули?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: То сам видео, то сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте то видели?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: То сам видео, па, гледали смо ту где смо ми спавали ту касету, оснивачка скупштина ХДЗ-а у Ловасу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је дао ту касету?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, ја мислим да је од Шалипура из Пријепоља тај да је донео и да смо гледали тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле том Шалипуру из Пријепоља та касета?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Негде је набавио, не знам у некој кући је то нашао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ништа, гледали смо то и ето то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је нешто тражено од неке девојке, жене, девојке неке да састави списак људи који су на тој касети?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, није, та девојка није састављала списак људи, него она је по тој касети само ко је председник ХДЗ, ко је секретар, ту за места, а спискова није било. Ја Вам кажем и тврдим да спискова никаквих није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је, она је написала ко је био?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја мислим да је написала три, четири имена који су били ту међу главнима и организатори, оснивачи ХДЗ у Ловасу, колико сам ја схватио то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И коме је она то писала, ко је то од ње тражио?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, тражио је, ја мислим да је тражио тај Шалипур, баш који је нашао касету и сада ја не знам ни коме је то он однео. Била је девојка та ту, нико је није дирао, није је нико тамо малтретирао. Ја мислим да је чак била тамо једно време, да је кувала и кафе и ту где је било милиција и ТО, да је кувала кафе. После сам чуо да је пребачена, да је у Србији, да. То је све што сам чуо и што сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли знате неку девојку која се зове Викица Филић?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте ми.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, упознао сам је тамо ја. Тамо сам је упознао, баш испред зграде те где је била овај полиција и ТО. Био сам јако добар са њом и дружио се са њом и једну ноћ сам чак и преноћио код ње кући и њени родитељи су ту били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли је та девојка била од некога угрожена, да ли јој је претила некаква опасност?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Од мене није, а сада од других, не знам, од других не знам. Ја сам отишао да преноћим док, знате, пуца се, ратује се, ово, оно, ја јој нисам дао, једноставно сам ишао са њом кући. Ништа са њом нисам имао, али је, видим да је девојка ОК; жена. И ја сам преноћио са њом и њеним родитељима тамо у кући у једној соби. Били смо заједно до ујутру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте причали, били добри са том девојком?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да, ја мислим да јесам, ја мислим да јесам. Сада, шта она мисли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, та девојка је у Суду у Вуковару на записнику од 20. априла 2005. године изјавила да сте јој Ви причали да Љубан Деветак Вама даје по сто марака по сваком убијеном усташа, да је то чула од Вас?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: То они причају тако, тако причају и Шиптари, мислим, није тачно то уопште, уопште није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, били сте добри:

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, био сам са њом овако добар, добар, два дана добар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, где сте се Ви хранили тих дана?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Тамо смо се хранили у тој задрузи смо били јели, један дан бар. Ја сам један дан тамо, да ли сам доручковао ја мислим само, али овде смо ми спремали у тој кући сами, док смо били нас, колико је било петнаестак, спремали смо тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте када сте одлазили у ту задругу, приметили да тамо постоји неки затвор, да су неки људи затворени?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, било је затворених, било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било је затворених?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Било је затворених, али нисам видео да је неко некога малтретирао. А било је, углавном је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је чувао те страже испред тих затвора, тих затворених људи тамо где су смештени?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ко је био? Не знам, неко је био што је дошао са војском ја мислим, да ли је био тај војно, редовно лице, да ли је био подигнут са резервом, један крупан момак је био. Ја му име не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су сви ти Ваши добровољци? Да ли Ви њих виђате, шта они раде?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, једни су, ја Вам кажем, прешли су једни у ТО ови што су били са мном, једни су прешли у ТО, а ово је било нас, колико је остало, петнаестак можда, смо били у тој кући где смо ноћили, да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, да ли сте приметили да су неке куће обележене неким белим пешкирима, са неким белим чаршафима?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: То је нетачно, то је глупост.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте приметили да су неки људи обележени белим тракама?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, беле траке су носили и ми у току напада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо, од ових цивила који су мештани?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ма, какви, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Црвене, беле траке се носи, војска је то носила и по Босни и по Косову када се иде у неки напад, да се обележи, једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте приметили да су неки људи одлазили у неке радове и да су при одласку у те радове имали оружане пратње?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поводом ових Ваших навода да нисте били на тим састанцима који су се одржавали у овој згради команде, имамо пуно њих који тврде да сте Ви били. То тврди Љубан Деветак, он додуше помиње неки састанак од 16. октобра, то тврди оптужени Миодраг Димитријевић, он чак има неки подсетник где је регистровано неколико Ваших присуства тим састанцима, између осталог да сте присутни Ви, па да је присутан Бата, Борислав Бата Михајловић, знате тог човека?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Њега знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То тврди Девчић, то тврди Љубодраг Јелић, то тврди Марија Ђаковић, сведок, то тврди Александар Николајидис, да сте Ви одлазили на те састанке.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Знате, госпођо судија, ја сам рекао и први пут када сам био у СУП-у у Старој Пазови, ја сам рекао, ја дајем изјаву да сте Ви били са мном на том састанку, могао је да каже ко шта хоће за мене. Ја знам да сам био на једном састанку и стојим при томе, а ово су чисте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ком једном?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: На том, на том састанку, да сам ушао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Товарнику?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: У Товарнику када смо ишли у ослобађање Ловаса. Е, тада сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само тај један једини састанак?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Само тада. Могао је да наведе ко хоће и шта хоће, да би то било нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви познајете тамо неке војне представнике ЈНА; резервиста?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Само из виђења овако што их знам, али по имену, презимену, сада по изгледу не знам никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било тамо неке војске?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Било је, на састанку је било војске, био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, немојте ми се враћати на Товарник. Сада смо у месту Ловас.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било тамо, да ли познајете неке војне представнике?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ту, у Ловасу када смо дошли, значи када је дошао господин Јовић, када је дошао Бастаја, господин, овај један, али не знам шта је по чину, он је хтео да упозна Мирка Јовића и онда смо били заједно ту сви у тој кући. Није то био састанак, значи ту смо били, попили кафу, било нас је петнаест. Значи, то никакав није састанак био. Једноставно, овај, тај што је пуковник, шта ли је, он се упознао са

господином Јовићем и онда су тако причали, али није то састанак никакав био. Значи, пили смо, попили смо кафу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био ту Љубан Деветак?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Био је и он, да, био је, био је, али није то никакав састанак био. Значи, могао је да дође ко хоће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било то што причате сада?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, то је било то вече када су дошли господин Јовић и Бастаја, када је дођено оно из Товарника и када је дошла та нова група добровољаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је то било? Да ли је то било у некој згради, где?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, то је била нека кућа, значи гледано од те куће лево, лево, са леве стране нека кућа је била, нека зграда, кућа шта је то, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, седите Ви, Мирко Јовић, Љубан Деветак и неки?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Бастаја и још је било ту, било је сигурно још десет људи који смо седели ту, пили кафу, а овај је хтео да упозна Мирка и ето. То је све то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је оног дана када ови долазе, Љубан, Мирко Јовић и Бастаја, добро. А после тога, да ли упознајете нека војна лица?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте упознали овде оптуженог Миодрага Димитријевића?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Можда сам га видео, али да га знам лично, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате оптуженог Милана Девчића?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Њега можда знам из виђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи можда знам

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Нисам са њим имао неке ја контакте. Ако сам имао неке контакте, то је можда два, три пута у пролазу, нешто било, значи ја стварно се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, он, Ви га се нешто баш не сећате, а он се Вас баш сећа, па тврди да сте Ви тамо били командир и Николајидису и Петронију, у самом месту Ловас, да сте Ви њима били надређени, да се он Вама жалио да ексцесе које прави Александар Николајидис, да Ви по томе ништа нисте поступали, да сте били дрски. Па, каже, «Ступар је био свакодневно код господина Димитријевића на састанцима».

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Лаж.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово да се жалио на Николајидиса?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: То је лаж.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помиње и за Петронија Стевановића исто да сте Ви били надлежни за њих и да ништа нисте предузимали?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Нетачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Петроније када долази у Ловас, где је он, ко њему издаје задатке?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Он је ишао сам, ко је њему могао да да неки задатак или нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он тврди да је био у милицији и да је тамо у милицији по захтевима Љубана Деветака и Милана Девчића доводио људе.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Он ако тврди да је он то радио, ја нисам. Ја стварно не знам и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате Ви таквих сазнања?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, не, само кажем да немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте упознали Милана Радојчића?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: То ми је исто из виђења, познато ми је име и презиме, али вероватно сам га и упознао тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То вероватно сам га упознао.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, не сећам се, госпођо судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Човека се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте присутвовали некада гледању ових касета у тој згради команде коју Ви помињете?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, у тој згради не, само у тој кући где смо били, где је овај донео, тај Шалипур ту касету и то смо одгледали, нешто мало сам ја гледао. Ето, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, ова сведокиња Марија Ђаковић, она помиње да је у тој згради гледана касета, да сте Ви приметили њу на касети, да је због тога имала проблема, да је ситуацију смирио управо Љубан Деветак?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Није тачно то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Нетачно је тотално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спомиње чак да сте Ви у тој згради и спавали?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Нисам уопште ноћ тамо провео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Миодраг Димитријевић помиње Вас исто, да сте били, упознао на састанцима, да Бата, Ступар, да су то представници ових група. У његовом подсетнику је констатовано баш пре, непосредно пре оног дешавања на минском пољу да сте били присутни на тим састанцима?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја остајем при своме, ја кажем да сам био на једном том у Товарнику састанку и то када је дошао господин Јовић и Бастаја. То није био састанак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, у вези тог догађаја који се десио на минском пољу?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја нисам био тада ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре тога, дан пре тога да ли сте били ту?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја Вам кажем, не знам када се то десило тачно, ја знам да сам ишао са тим момцима што су се ранили са бомбом, они су ишли за Београд и мене су оставили у Новој Пазови. И остао сам кући два дана и они су дошли после у повратку по мене

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та браћа Шалипур?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Шалипур, из Пријепоља, сада да ли су они браћа, браћа Шалипур.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где Ви идете са њима, за Београд?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, ја остајем у Новој Пазови и идем код фамилије моје, идем да обиђем жену, дете и мајку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте Ви кренули са њима?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, кренуо сам до Нове Пазове, да ме оставе тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево овде у том подсетнику потпуковника Димитријевића, а он то и потврђује на претресу, он је тамо констатовао – непосредно пре тог догађаја на минском пољу, да је био састанак, да је на том састанку, он је констатовао «овде ће Бата и Ступар да изаберу неколико својих најбољих људи», за ту акцију. Па онда каже, «ја сам тражио да изаберу најбоље људе због тога што би једноставно, да разбију страх од ових војника из Даркове јединице».

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Нетачно тотално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта има тај човек против Вас?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, не знам, неко има, највероватније да има неко, видим да сви нешто су се ухватили Ступара. Да ли је то презиме овај толико за уста, овај, питко да само мене убацују. Ја знам, ја кажем да сам био тамо можда три или четири дана укупно. Значи, ја сам за као Рамбо, могао сам да урадим шта хоћу и да стигнем и на састанке и да распоређујем и да стражарим. То није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви нешто против Вас причају.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Највероватније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неко од добровољаца Ваших на том дешавању на минском пољу?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Нису то моји, ја са њима немам ништа. Али ја сам био у истој групи где су и они били. Ја сам од када сам дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када Ви са њима немате ништа, кажете, тамо сте Ви при нападу, Ви сте били тај који ће да буде као неки вођа групе.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Неће бити вођа, него сам им тамо обезбеђивао за храну, да јурим за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, тамо при нападу, Ви сте, кажете, тако је некако испало случајно да ћете Ви, па шта се овамо после дешава?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја сам имао тамо те мештане који су водили то. Ја сам био иза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за бар неко од ових убистава како се то десило?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нисте чули?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај сведок Љубодраг Јелић овде на претресу, а и у истрази је причао да је Ваша група неке људе одвела и да ти људи се више никада нису вратили, односно он је сазнао после сутра, цело село причало да су побијени ти људи?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: То је грешка Ваша, моја група, Ступарева група, па ја немам ништа са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви тако спомињу, ја Вам цитирам исказе сведока, с обзиром да Ви ту нешто немате пуно сазнања, ја морам на овај начин да Вам предочавам.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Може он да прича шта хоће, а он је дошао у тој другој групи, ко зна шта је он радио. Ја могу да кажем да је он исто тамо малтретирао и убијао, да је био други човек у Ловасу, али не могу да кажем када не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он исто помиње да сте били на овом састанку?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, ја Вам кажем да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како толико људи Вас спомиње на том састанку, само Ви сада одједном, шта сада сви ту?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја Вам кажем да нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви ти људи, шта, лажу? Александар Николајидис каже да је у тој Вашој групи која је ишла у напад, било двадесет до двадесет пет људи.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја кажем четрдесет, он каже двадесет, то је, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за саму ситуацију око овог напада, он у својој одбрани тврди да је ту могло колима да се уђе у Ловас, да ту није било тако неке пуцњаве као што Ви причате, него да, ето, на пар тих места, а да је буквално могло колима да се уђе у Ловас?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ма, нетачно, ја знам да смо ми два сата лежали тамо, да нисмо могли да се макнемо одатле, сада, можда он може, он је способан борац, он може све, ја не могу и бојим се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Бајић Радомир из Старчева, да ли знате тог човека?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Никада чуо за њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па он је био, каже, са Вама, Ви сте му били командант у тој Вашој групи и каже, «једино пуцање при нападу када је погинуо добровољац из Чачка». Да ли видесте Ви те «зенге», припаднике милиције «зенги» или?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, не, нисам никога видео, али се пуцало, пуцало се по нама. Па, нисам ни ја метка опалио у нападу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, кажете да су ти неки мештани говорили где да се баци бомба, да ли сам Вас тако разумела?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, погрешно сте разумели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нисте споменули? Ја се извињавам. Да ли је било такве ситуације да Вама мештани указују где ће да се баци бомба?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није? Николајидис спомиње такву ситуацију.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Добро, он зна, он је вероватно био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, мештани Срби, онда су нам они говорили, овде баци у двориште, овде, овде?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Потпуно нетачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То исто тврди и оптужени Петроније Стевановић.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: То је тотално нетачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви били у различитим групама, шта је то?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, они ко зна, они вероватно су били у различитим групама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви рекосте малопре да су обојица били са Вама ту?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, били су, али тако причају као да нису били ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чак тврде да су показиване куће секретара ХДЗ-а, ових, оних, истакнутих представника и да су тамо и бацане те бомбе?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Немогуће да је то, да су показивали ко је секретар. Нису ни они знали док није та касета прегледана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, они тврде, мештани Срби то показују.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, не, нису ни они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не они.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ни они нису знали док нису видели касету ту од те оснивачке скупштине, како су они знали ко је ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви тврдите, да ли је било бацања тих бомби?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Било је по дворишћима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, где?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ишло се, па како је ко бацио где бомбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Насумице онако бацали?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да, да се прави паника, да се прави галама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У двориште онако насумице бацају бомбе?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да, направи се галама и неко мора, ако неко има, мора да се преда, да се јави, да изађе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај момак што га спомињете, тај Шалипур из Пријеполја, што помињете да му је неки новац одузет, Александар Николајидис тврди да је он у кући те жене Адамовић, где сте ушли због повређивања овога, тог добровољца из Чачка, да је он узео тај новац и да је то новац из те куће?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Он ако је видео, то јесте, ја нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, и Ви сте били у тој кући?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, нисам видео и како да кажем. Могуће, ја сам чуо да је узет новац, да, значи, ако је узет тај новац тамо на том контролном пункту, није узет цабе, није узет, значи да је узет и одакле му.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, које су биле активности тих људи добровољаца који су дошли са Вама тих дана у Ловасу?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, ја Вам кажем, требале су бити само страже од уласка у село, страже. Међутим, дошла је после и војска и они су се распоредили, дошли су ти нови борци, добровољци и они су се распоредили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су стражарили код неких затвора?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ови, где сам ја био у тој групи, није нико. Била је ова друга група где је био тај што је дошла касније. И из војске, сада да ли је био тај неки крупан момак био, да ли је он са војском био или је био добровољац, али мислим да је био са војском.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред ког то затвора они стражаре?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, тамо где се било јело, где је задруга та.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је задруга?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неки затвор у подруму Месне заједнице?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули од некога да је била војска и да је поставила минско поље?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, не, чуо сам после да су налетели, али кажем, нисам био тај дан, али сам чуо да су налетели неки, да су покушали да беже и на мину су налетели. Е тако сам чуо, то је та верзија што сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Од неких бораца тамо, да су покушали да беже Хрвати и да су налетели на своје mine. Е ту сам верзију чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога Ви то чујете?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, чујем од ових добровољаца, када сам се вратио са тим Шалипурима назад, они од лекара из Београда, ја из Нове Пазове се вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се распитали, да ли је учествовао неко од Ваших у тој?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Што бих се распитивао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте питали, да није неко повређен од тих добровољаца који су дошли са Вама?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ништа нисам питао, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Николајидис у својој одбрани на претресу тврди – «нама је рекао Ступар да му је рекао Љубан Деветак одмах сутрадан да је била војска, неки инжењерци, да су поставили минско поље и да не зујимо много окол»?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: За то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам то ништа познато?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, не, сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тако нешто рекли?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Како да кажем, када ми Љубан ништа није ни рекао, како да кажем нешто, шга.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такође тврди везано за ову девојку што смо помињали и те касете са прославе ХДЗ-а, да се та девојка зове Снежана Кризманић. Да ли се тако зове та девојка?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, не знам, не знам, вероватно Снежана. Снежана јесте, али презиме не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате презиме?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не. Знам, имала је коврцаву косу, плаву, е по томе је памтим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он тврди у вези тога да су те две касете пронађене приликом уласка у село и каже, «добили смо наређење, Ступар је заправо дошао и рекао да му је Љубан Деветак рекао да је

ухапсимо и да је доведемо, јер касете су предате њему, а она је водила тај програм и када су видели њу, рекли су да доведемо и њу, да она издиктира све који се налазе ту».

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, не, ја Вам кажем, тамо где смо ми спавали, гледала се та касета и она је само рекла од њих, пар, који су главни у ХДЗ-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била оваква ситуација, да Вама Љубан Деветак је дао такав један налог?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ма, какви, таман посла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Таман посла? Никада?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Није сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, шта се дешава са Петронијем Стевановићем када долази у Ловас? Да ли је он нешто добијао од Вас неке задатке, да сте Ви њему нешто говорили или је био при територијалној одбрани или је био при милицији или није био ни под ким?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Када смо ушли у село, ја после тога сам га ретко када и виђао. Ја не могу да кажем да ли је он нешто радио или није, што не треба или што треба, када не знам, нисам видео и ништа му нисам ја рекао да ради. Немам ја право да му кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, ко му је издавао неке налоге?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Он тврди у својој одбрани, оног дана када сте били у нападу, а тада сте били заједно, каже, «све које смо заробили, нико није имао униформу»?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, ја не знам како он то може да каже «заробили, заробили». Па, ми смо, ја Вам кажем, били смо и код тог Ивице у кући, што је био у МУП-у, била је фамилија. Нико их није дирао. Па, нисмо ми њих водали са нама, у напад на село, идемо ми сада да их водамо, идемо у напад и они ће ићи са нама. Значи, нико их није дирао у кући. Они су остали у кући. Е сада, после шта се дешавало, ја то не знам. Знам, кажем знам да је ауто нестао његов, да је узет «Голф», господин Јовић га је возио у Новој Пазови, тог «Голфа».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он тврди, такође, да сте Ви и Александар Николајидис остали били са једне стране улице, а да је он био са друге стране улице?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Глупост, ишло се на «цик-цак», он није могао да буде одвојен од нас, јер ишло се на «цик-цак»

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, свих четрдесет?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Оно што је распоређено, ишло се малтене на «цик-цак».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свих четрдесет када дођете до једне куће ту сте сви?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Само што је једна група чекала, једна група је чекала да се крене мало напред, да би кренула другом страном улице. То је то и онда се ишло на «цик-цак».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, нисте били распоређени на мање групице по пет, шест, па једни код једне, него свих четрдесет дође до једне куће, па до друге?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Добро, неко је залегао, неко, не можемо свих четрдесет сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Оптужени Петроније Стевановић помиње у својој одбрани да је Љубан Деветак од њега тражио да се неки људи склоне и да он то није хтео да испуни, а да сте после Ви, Александар Николајидис и Воркапић склонили те људе, он не зна где, али да су склоњени?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Није тачно. Све што је склањано, то је оно што су отишли људи аутобусима, жене, деца и још неки људи. Значи, то је оно што сам ја гледао и што сам био. Сада, колико, два, три аутобуса, не знам, из центра села је отишло, отишло за Хрватску ја мислим. Ето то је то што сам видео склањано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он помиње једну другу ситуацију, да сте неке људе који су били израђавани, заробљени у неком затвору, да сте их стрпали у кола, да сте Ви седели за воланом кола, да је до Вас био Александар Николајидис.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Госпођо судија, можда је срамота, овај, да Вам кажем сада нешто, ја имам четрдесет и нешто година, ја не знам да возим кола, не знам да возим кола. Ако хоће неко да верује, значи, ја кола не знам да возим, немам дозволу, никада их нисам возио. И ја сам седео, добро, можда сам седео да је неко гурао ауто, онда сам ја управљао. Ја ауто не знам да возим уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још нешто да нам кажете што сматрате да је битно за Вас, односно за остале оптужене, да Вам је нешто познато?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, ја Вам кажем, мени ништа није познато, њима јесте све, мени није ништа познато, ја стварно не знам, не сећам се. Ја сам и кратко време тамо био, не могу да грешим душу, да ја сада упрем прстом у некога и да кажем, ти си то урадио, ја стварно не знам. Шта се дешавало када сам ја отишао, ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имају ли чланови већа неких питања? Тужилац.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да питам прво веће, молим Вас, у списима се налази записник о изјави коју је по захтеву Тужилаштва овај сведок дао Управи криминалистичке полиције. Колико је мени к знању, овај

записник није издвојен, јер сматрам и није било разлога законског да се издаваја. Па, према томе, сматрам дозвољеним да се и део исказа који је овај сведок дао том приликом евентуално може предочавати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је прибављен тај записник по чл.504-ј?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сви су прибављени по, у смислу тог члана. Стигао је већи број извештаја на основу једног захтева који је био, где се обухватао већи број лица које је требало саслушати у својству грађана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И по чл.504-ј је преирављен у предкривичном поступку?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија, примећујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је, иначе, став Врховног суда да се по правилу 504-ј доказе које прикупи, изјаве и обавештења које прикупи државни тужилац у предкривичном поступку, да могу да се користе, али само ти у предкривичном поступку. Све одлуке Врховног суда иду у том правцу.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија, ако ми дозволите, ја не мислим тако. Дакле, ми имамо записник, имали смо овај у истрази и видимо из записника о саслушању сведока у истрази како се према том записнику односио истражни судија. Дакле, није дозволио питања на основу тог записника. Ако Ви другачији став имате, то је нешто друго. Ја мислим да је ово исти суд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам причам да у свим предметима организованог криминала и ратних злочина, Врховни суд је заузео став да се по правилу 504-ј изјаве и обавештења које прикупи државни тужилац у предкривичном поступку, може користити као доказ, али се не може само на њему засновати одлука. Била су и решења и из овог већа и из организованог криминала, да се такви записници издавају и укидана су таква решења. Изволите тужиоче. Можете да седнете.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Само још једну примедбу када смо већ код тога. Ви сте данас спомињали забелешке, односно књигу неку потпуковника, окривљеног Димитријевића, али сте заборавили да кажете да је реч о фотокопији, да немамо оригинал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али се ја везујем за његов исказ на претресу, односно одбрану у којој потврђује нешто. Према томе, он је изјавио везано за тај подсетник и потврђивао оно што је ту уписано.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро, судија, Ваша је последња. Како год хоћете, ја само моје је да дам примедбу, а имамо у истрази одговор на ово питање и на начин на који је узета изјава и притисак и тако даље, сведока. То имамо записано. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Судија, ја сам се јавио. Прво, да ли је ово прикупљено по 504-ј, то би писало у записнику самом. Значи, тужилац нама нека покаже да је ово конкретно, овај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У пропратном акту којим се доставља то као, истражном судији.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Имате ли Ви тај пропратни акт?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Наведене су, између осталог, наведено је.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је у списима предмета тај акт?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То погледајте у предмету, имате предмет.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Па, нема га, пошто, колега, не позива се у записнику нигде на 504-ј, него на 226. став 1.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У записнику, у пропратном акту, који имате у списима, имали сте у истрази, да је изјава узета по захтеву тужиоца, број тај и тај, од датума тог и тог, не само ова, већ и остале.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Колега, сведок је потписао ову изјаву и он је био дужан да буде упозорен да се узима на основу 504-ј, члана, а ми овде нигде не видимо да је упозорен на основу тога, него да је узета на основу 226. став 1.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не ради се о упозорењу.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Он мора бити упознат по ком основу се узима од њега изјава.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не мора бити упознат, јер није реч о упозорењу, него само о упознавању.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, то ће суд решити, на крају веће, мој став је, госпођо председнице и поштовано веће, и ја молим вашу одлуку око овога да се, ако сте Ви одлучили као председавајућа, да још једном можда погледате овај своју одлуку, у том светлу. Па и у предмету ту, на крају крајева, захтев тужиоца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, направићемо једну малу паузу, нека тужилац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нећу поставити ниједно питање из тог записника, да не бисмо губили време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека тужилац онда, да видимо тај пропратни акт, па онда можемо да кренемо. Да ли хоћете то?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам пропратни акт, али тачно се не позива на то, али има пропратни акт, у списима има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, онда, направићемо паузу у сваком случају. Мислим, правићемо паузу, у сваком случају, онда Ви донесите тај акт, да не буде да сте ускраћени. Сада ћемо да видимо каква је могућност да у некој другој судници наставимо. Знамо да има у пола три, али ћемо да видимо, да изнађемо неку другу судницу, да завршимо са сведоком, да не остављамо.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ ПРЕКИДА у 13 часова и 45 минута и биће настављен у 14 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, овако. Пошто у пола три морамо да напуштамо ову судницу 2, а ниједна судница у овој згради није слободна око пола три, не можемо данас да завршимо овог сведока, јер овај суд, нажалост, нема капацитете. Онда у том случају, с обзиром да је све ово друго за сутра, значи, 28., 29. и 30., све то испланирано, долазе ови сведоци из Хрватске, онда ћемо прекинути саслушање овог сведока и наставићемо га 03. фебруара у 14,30 часова.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је судница 2 у којој се одржава главни претрес због суђења другог већа заузета, почев од 14 часова и 30 минута, а да су све друге суднице у суду заузете, а остали сведоци планирани ове недеље биће саслушавани устаљеним редом, тако да се главни претрес наставља дана

***27. јануара 2009. године,
са почетком у 9 часова и 30 минута,
саслушањем сведока Ивана Мујића.***

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иван Мујић је за сутра. Господине Ступар, с обзиром да данас нисмо стигли да Вас завршимо до пола три, а све суднице у овој згради су заузете данас, одложили смо наставак Вашег испитивања за 03. фебруар 2009. године у 14 и 30 часова. Да ли сте ме разумели?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да идете. Да ли смо се разумели, сутра се наставља претрес са овим сведоцима, сви устаљеним редом како смо ишли, а завршићемо. Не треба никакав позив, запамтите време, значи 03.

фебруара у пола три, исто овде, све је судница 2, у пола три. А у вези овога што сте ми рекли, може само да се изнађе слободна сала горе за преслушавање овога аудиозаписа, а ово ми смо имали у списима да је Девчић примио ове записнике. А у чему је онда проблем?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Он није примио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто је нешто потписивао што није примио? Ја имам, њему је суд то доставио тамо и има потпис примљено и сада одједном.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Јесте, а ево га, запримио је Љубан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ништа, дајте му Ви Ваше копије или суд нека врши доставу поново, видећемо са затворском службом како је то потписао, а није му уручено. Добро.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Судија, око овог записника сада што сте се повукли да одлучите, да ли сте донели?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац има акт којим му Служба за откривање ратних злочина позивајући се на његов захтев за саслушање, доставља све ове исказе. Тужилац је рекао да ће до 03. фебруара пронаћи и тај захтев на који се позива служба.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА